

¹عَنْ بَنِي عَمُّونَ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ. أَلَيْسَ لِإِسْرَائِيلَ
بَنُونَ، أَوْ لَا وَارِثٌ لَهُ. لِمَاذَا يَرِيثُ مَلِكُهُمْ جَادَ، وَسَعْبُهُ
يَسْكُنُ فِي مُدْيَه. ²لِذَلِكَ هَا أَبَاؤُكُمْ تَأْتِي بِقَوْلِ الرَّبِّ وَأَسْمِعُ
فِي رَبَّةِ بَنِي عَمُّونَ جَلْبَةَ حَرْبٍ وَتَصِيرُ تَلًّا حَرْبًا، وَتُحْرِقُ
بَتَانَهَا بِالنَّارِ، قَيْرِثُ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ وَرَثُوهُ يَقُولُ
الرَّبُّ. ³وَلَوْلِي يَا حَسْبُونُ لَأَنَّ غَايَ قَدْ حَرَبْتَ. أَصْرَحَنَ يَا
بَتَاتِ رَبَّةَ. تَنْطَفِنَ بِمُسُوحِ. انْدَبِنَ وَطَوَّفَنَ بَيْنَ الْجُدْرَانِ
لَأَنَّ مَلِكُهُمْ يَذْهَبُ إِلَى السَّيِّئِ هُوَ وَكَهَنَتُهُ وَرُؤَسَاؤُهُ
مَعًا. ⁴مَا بَالُكَ تَفْتَحِرِينَ بِالْأَوْطَانِ. قَدْ قَاصَ وَطَأُوكَ دَمًا
أَنْبَهَا الْبَيْتُ الْمُرْتَدَّةُ وَالْمَتَوَكِّلَةُ عَلَى حَرَائِبِهَا، قَائِلَةً. مَنْ
يَأْتِي إِلَيَّ. ⁵هَتَّنَدَا أَجْلِبُ عَلَيْكَ خَوْفًا يَقُولُ السَّيِّدُ رَبُّ
الْجُنُودِ مِنْ جَمِيعِ الَّذِينَ حَوْلَيْكَ، وَتُطْرَدُونَ كُلَّ وَاحِدٍ
إِلَى مَا أَمَامَهُ وَلَيْسَ مِنْ يَجْمَعُ النَّاهِيْنَ. ⁶تَمَّ بَعْدَ ذَلِكَ أُرِدُّ
سَيِّئِي بَنِي عَمُّونَ يَقُولُ الرَّبُّ. ⁷عَنْ أَدُومَ، هَكَذَا قَالَ رَبُّ
الْجُنُودِ. أَلَا حِكْمَةٌ بَعْدُ فِي تَيْمَانَ. هَلْ بَادَتِ الْمَسُورَةُ
مِنْ الْفَهْمَاءِ. هَلْ قَرَعْتَ حِكْمَتَهُمْ. ⁸أَهْرُبُوا. التَّفَنُّوا.
تَعَمَّقُوا فِي السَّكَنِ يَا سُكَّانَ دَدَانَ. لِأَنِّي قَدْ جَلَبْتُ عَلَيْهِ
بَلِيَّةً عَيْسُو جِبْنَ عَاقِبَتِهِ. ⁹لَوْ أَتَاكَ الْقَاطِفُونَ، أَفَمَا كَانُوا
يُزْكُونَ غِلَالَةَ، أَوْ اللُّصُوصُ لَيْلًا. أَفَمَا كَانُوا يُهْلِكُونَ مَا
بِكَنَفِهِمْ. ¹⁰وَلِكَيْبِي جَرَدْتُ عَيْسُو وَكَسَفْتُ مُسْتَرَاتِي فَلَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يَخْتَبِيَ. هَلْكَ تَسْلَةُ وَإِخْوَتُهُ وَجِيرَاتُهُ فَلَا
يُوجَدُ. ¹¹أَنْزَلْتُ أَبْتَامَكَ أَتَا أَحْيِيهِمْ، وَأَرَامِيكَ عَلَيَّ
لِيَتَوَكَّلْنَ. ¹²لَأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَا إِنَّ الَّذِينَ لَا حَقَّ لَهُمْ
أَنْ يَسْرُبُوا الْكَاسَ قَدْ سَرَبُوا، فَهَلْ أَنْتَ تَسْرَبُ تَسْرَبًا. لَا
تَسْرَبُ. بَلْ إِنَّمَا تَسْرَبُ سُزْبًا. ¹³لَأَنِّي يَذَاتِي خَلَفْتُ يَقُولُ
الرَّبُّ، إِنَّ بَصْرَةَ تَكُونُ دَهْشًا وَعَارًا وَحَرَابًا وَلَعْنَةً، وَكُلُّ
مُدْيَتِهَا تَكُونُ حَرْبًا أَبَدِيَّةً. ¹⁴قَدْ سَمِعْتُ خَبْرًا مِنْ قِبَلِ
الرَّبِّ، وَأَرْسِلُ رَسُولًا إِلَى الْأُمَمِ قَائِلًا، تَجَمَّعُوا وَتَعَالَوْا
عَلَيْهَا وَقُومُوا لِلْحَرْبِ. ¹⁵لَأَنِّي هَا قَدْ جَعَلْتُكَ صَغِيرًا بَيْنَ
السُّعُوبِ وَمُخْتَفِرًا بَيْنَ النَّاسِ. ¹⁶قَدْ عَرَّكَ تَخْوِيفُكَ،
كِبْرِيَاءُ قَلْبِكَ، يَا سَاكِنُ فِي مَحَاجِيئِ الصَّخْرِ، الْمَاسِيكَ
مُزْتَفِعِ الْأَكْمَةِ. وَإِنْ رَفَعْتَ كَتْسِرَ عُنُقِكَ فَمِنْ هُنَاكَ
أَحْدِرُكَ يَقُولُ الرَّبُّ. ¹⁷وَتَصِيرُ أَدُومُ عَجَبًا. كُلُّ مَاءٍ بِهَا
يَتَجَجَّبُ وَتَصْفُرُ بِسَبَبِ كُلِّ صَرَبَاتِهَا. ¹⁸كَانْقِلَابِ سَدُومَ
وَعَمُورَةَ وَمَجَاوِرَاتِهَا يَقُولُ الرَّبُّ لَا يَسْكُنُ هُنَاكَ إِنْسَانٌ
وَلَا يَتَعَرَّبُ فِيهَا ابْنُ آدَمَ. ¹⁹هُوَذَا يَصْعَدُ كَاسِدٌ مِنْ كِبْرِيَاءِ
الْأُرْدُنِّ إِلَى مَرْعَى دَائِمٍ. لِأَنِّي أَعْمِرُ وَأَجْعَلُهُ يَرْكُضُ عَنْهُ.
قَمْنٌ هُوَ مُنْتَحِبٌ قَاقِيمَهُ عَلَيْهِ. لِأَنَّهُ مَنْ مِنْ مِثْلِي وَمَنْ

¹Wider die Kinder Ammon spricht der HERR also: Hat denn Israel nicht Kinder, oder hat es keinen Erben? Warum besitzt denn Milkom das Land Gad, und sein Volk wohnt in jener Städten?²Darum siehe, es kommt die Zeit, spricht der HERR, daß ich will ein Kriegsgeschrei erschallen lassen über Rabba der Kinder Ammon, daß sie soll auf einem Haufen wüst liegen und ihre Töchter mit Feuer angesteckt werden; aber Israel soll besitzen die, von denen sie besessen waren, spricht der HERR.³Heule, o Hesbon! denn Ai ist verstört. Schreiet, ihr Töchter Rabbas, und ziehet Säcke an, klaget und lauft auf den Mauern herum! denn Milkom wird gefangen weggeführt samt seinen Priestern und Fürsten.⁴Was trottest du auf deine Auen? Deine Auen sind ersäuft, du ungehorsame Tochter, die du dich auf deine Schätze verlässest und sprichst in deinem Herzen: Wer darf sich an mich machen?⁵Siehe, spricht der HERR HERR Zebaoth: Ich will Furcht über dich kommen lassen von allen, die um dich her wohnen, daß ein jeglicher seines Weges vor sich hinaus verstoßen werde und niemand sei, der die Flüchtigen sammle.⁶Aber darnach will ich wieder wenden das Gefängnis der Kinder Ammon, spricht der HERR.⁷Wider Edom. So spricht der HERR Zebaoth: Ist denn keine Weisheit mehr zu Theman? ist denn kein Rat mehr bei den Klugen? ist ihre Weisheit so leer geworden?⁸Fliehet, wendet euch und verkriecht euch tief, ihr Bürger zu Dedan! denn ich lasse einen Unfall über Esau kommen, die Zeit seiner Heimsuchung.⁹Es sollen Weinleser über dich kommen, die dir kein Nachlesen

يُكَامِنِي، وَمَنْ هُوَ الرَّاعِي الَّذِي يَقِفُ أَمَامِي.²⁰ بَدَلِكَ
 اسْمَعُوا مَسُورَةَ الرَّبِّ الَّتِي قَصَى بِهَا عَلَى أَدُومَ،
 وَأَفْكَارَهُ الَّتِي افْتَكَّرَ بِهَا عَلَى سُكَّانِ تَيْمَانَ. إِنَّ صَعَارَ
 الْعَنَمِ تَسْحَبُهُمْ. إِنَّهُ يَحْرُبُ مَسْكَنَهُمْ عَلَيْهِمْ.²¹ مِنْ صَوْتِ
 سُفُوطِهِمْ رَجَعَتِ الْأَرْضُ. صَرَخَتْ سُمِعَ صَوْتُهَا فِي بَحْرِ
 سُوفٍ.²² هُوَذَا كَنَسِرٍ يَرْفَعُ وَيَطِيرُ وَيَبْسُطُ جَنَاحِيهِ عَلَى
 بُصْرَةَ، وَيَكُونُ قَلْبُ جَبَايِرَةَ أَدُومَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ كَقَلْبِ
 أَمْرَاهِ مَاخِصٍ.²³ عَنْ دِمَسْقَ، حَزَبَتْ حَمَاهُ وَأَرْقَادُ. قَدْ
 دَابُّوا لِأَنَّهُمْ قَدْ سَمِعُوا خَبْرًا رَدِينًا. فِي الْبَحْرِ اضْطَرَابٌ لَا
 يَسْتَطِيعُ الْهُدُوءَ.²⁴ أَزْتَحَتِ دِمَسْقُ وَالتَّقَتَّتِ لِلْهَرَبِ.
 أَمْسَكَتْهَا الرَّغْدَةُ وَأَحَدَهَا الصَّبِيُّ وَالْأَوْجَاعُ
 كَمَاخِصٍ.²⁵ كَيْفَ لَمْ تُتْرِكِ الْمَدِينَةَ الشَّهِيرَةَ قَرِيْبَهُ
 قَرَجِي.²⁶ لِذَلِكَ تَسْقُطُ سُبَّانُهَا فِي سَوَارِعِهَا، وَتَهْلِكُ كُلُّ
 رِجَالِ الْخَرْبِ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، يُهْوِلُ رَبُّ
 الْجُنُودِ.²⁷ وَأَسْعِلُ تَارًا فِي سُورِ دِمَسْقَ فَتَأْكُلُ فُصُورُ
 بَنَهَدَ.²⁸ عَنْ قِيدَارَ وَعَنْ مَمَالِكِ حَاصُورِ الَّتِي صَرَبَهَا
 تَبُوخَدَنْصَرُ مَلِكُ بَابِلَ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ: فُومُوا اضْعَدُوا
 إِلَى قِيدَارِ، اِخْرَبُوا بَيْنِي الْمَسْرُقِ.²⁹ يَاخُذُونَ حِيَامَهُمْ
 وَعَتَمَهُمْ وَيَأْخُذُونَ لِأَنفُسِهِمْ شَقَقَهُمْ وَكُلَّ أَيْتِهِمْ
 وَجَمَالَهُمْ، وَيَبَادُونَ إِلَيْهِمْ، الْخَوْفَ مِنْ كُلِّ
 جَانِبٍ.³⁰ أَهْرَبُوا. انْهَزِمُوا جِدًّا. تَعَمَّقُوا فِي السَّكَنِ يَا
 سُكَّانَ حَاصُورِ يَقُولُ الرَّبُّ، لِأَنَّ تَبُوخَدَنْصَرَ مَلِكَ بَابِلَ قَدْ
 أَسَارَ عَلَيْكُمْ مَسُورَةَ وَفَكَرَ عَلَيْكُمْ فِكْرًا.³¹ فُومُوا اضْعَدُوا
 إِلَى أُمَّةٍ مُطْمَئِنَّةٍ سَاكِنَةٍ أُمَّةٍ يَقُولُ الرَّبُّ، لَا مَصَارِيْعَ وَلَا
 عَوَارِضَ لَهَا. تَسْكُنُ وَحَدَهَا.³² وَتَكُونُ جَمَالُهُمْ تَهْبًا، وَكَثْرَةُ
 مَاشِيَتِهِمْ غَنِيْمَةً، وَأَذْرِي لِكُلِّ رِيحٍ مَفْصُوصِي الشَّعْرِ
 مُسْتَدِيرًا، وَأَيُّ يَهْلِكُهُمْ مِنْ كُلِّ جِهَاتِهِ يَقُولُ
 الرَّبُّ.³³ وَتَكُونُ حَاصُورُ مَسْكَنِ بَنَاتِ أَوَى وَحَرَبَةَ إِلَى
 الْأَبَدِ. لَا يَسْكُنُ هُنَاكَ إِنْسَانٌ وَلَا يَتَعَرَّبُ فِيهَا ابْنُ
 آدَمَ.³⁴ كَلِمَةُ الرَّبِّ الَّتِي صَارَتْ إِلَى إِزْمِيَا النَّبِيِّ عَلَى
 عِيلَامَ، فِي ابْتِدَاءِ مُلْكِ صِدْقِيَّا مَلِكِ يَهُودَا، هَكَذَا قَالَ
 رَبُّ الْجُنُودِ، هَسَّذَا أَحْطَمُ قَوْسَ عِيلَامَ أَوَّلَ
 فُوتَيْهِمْ.³⁶ وَأَجْلِبُ عَلَى عِيلَامَ أَرْبَعِ رِيَاخٍ مِنْ أَرْبَعَةِ أَطْرَافِ
 السَّمَاءِ، وَأَذْرِبُهُمْ لِكُلِّ هَذِهِ الرِّيَاخِ وَلَا تَكُونُ أُمَّةٌ إِلَّا
 وَبَاتِي إِلَيْهَا مَنَفِيوُ عِيلَامَ.³⁷ وَأَجْعَلُ الْعِيلَامِيِّينَ يَرْتَعِبُونَ
 أَمَامَ أَعْدَائِهِمْ وَأَمَامَ طَالِييِ نُفُوسِهِمْ، وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ
 سَرًّا، حُمُومًا عَصِيْبِي يَقُولُ الرَّبُّ. وَأَرْسِلُ وَرَاءَهُمُ السَّيْفَ
 حَتَّى أَفْنِيَهُمْ.³⁸ وَأَصْعُ كُرْسِيِّي فِي عِيلَامَ، وَأَيْدِي مِنْ هُنَاكَ

lassen; und die Diebe des Nachts sollen über dich kommen, die sollen ihnen genug verderben.¹⁰ Denn ich habe Esau entblößt und seine verborgenen Orte geöffnet, daß er sich nicht verstecken kann; sein Same, seine Brüder und seine Nachbarn sind verstört, daß ihrer keiner mehr da ist.¹¹ Doch was übrigbleibt von deinen Waisen, denen will ich das Leben gönnen, und deine Witwen werden auf mich hoffen.¹² Denn so spricht der HERR: Siehe, die, so es nicht verschuldet hatten, den Kelch zu trinken, müssen trinken; und du solltest ungestraft bleiben? Du sollst nicht ungestraft bleiben, sondern du mußt auch trinken.¹³ Denn ich habe bei mir selbst geschworen, spricht der HERR, daß Bozra soll ein Wunder, Schmach, Wüste und Fluch werden und alle ihre Städte eine ewige Wüste.¹⁴ Ich habe gehört vom HERRN, daß eine Botschaft unter die Heiden gesandt sei: Sammelt euch und kommt her wider sie, macht euch auf zum Streit!¹⁵ Denn siehe, ich habe dich gering gemacht unter den Heiden und verachtet unter den Menschen.¹⁶ Dein Trotz und dein Hochmut hat dich betrogen, weil du in Felsenklüften wohnst und hohe Gebirge innehast. Wenn du denn gleich dein Nest so hoch machtest wie der Adler, dennoch will ich dich von dort herunterstürzen, spricht der HERR.¹⁷ Also soll Edom wüst werden, daß alle die, so vorübergehen, sich wundern und pfeifen werden über alle ihre Plage;¹⁸ gleichwie Sodom und Gomorra samt ihren Nachbarn umgekehrt ist, spricht der HERR, daß niemand daselbst wohnen noch kein Mensch darin hausen soll.¹⁹ Denn siehe, er kommt herauf wie ein

الْمَلِكِ وَالرُّؤَسَاءِ يَقُولُ الرَّبُّ. ³⁹ وَيَكُونُ فِي آخِرِ الْأَيَّامِ
أَبِي أَرْدُ سَبِي عِيْلَامَ يَقُولُ الرَّبُّ.

Löwe vom stolzen Jordan her wider die festen Hürden; denn ich will sie daraus eilends wegtreiben, und den, der erwählt ist, darübersetzen. Denn wer ist mir gleich, wer will mich meistern, und wer ist der Hirte, der mir widerstehen kann?²⁰ So hört nun den Ratschlag des HERRN, den er über Edom hat, und seine Gedanken, die er über die Einwohner in Theman hat. Was gilt's? ob nicht die Hirtenknaben sie fortschleifen werden und ihre Wohnung zerstören,²¹ daß die Erde beben wird, wenn's ineinander fällt, und ihr Geschrei wird man am Schilfmeer hören.²² Siehe, er fliegt herauf wie ein Adler und wird seine Flügel ausbreiten über Bozra. Zur selben Zeit wird das Herz der Helden in Edom sein wie das Herz einer Frau in Kindsnöten.²³ Wider Damaskus. Hamath und Arpad stehen jämmerlich; sie sind verzagt, denn sie hören ein böses Geschrei; die am Meer wohnen, sind so erschrocken, daß sie nicht Ruhe haben können.²⁴ Damaskus ist verzagt und gibt die Flucht; sie zappelt und ist in Ängsten und Schmerzen wie eine Frau in Kindsnöten.²⁵ Wie? ist sie nun nicht verlassen, die berühmte und fröhliche Stadt?²⁶ Darum werden ihre junge Mannschaft auf ihren Gassen darniederliegen und alle ihre Kriegsleute untergehen zur selben Zeit, spricht der HERR Zebaoth.²⁷ Und ich will in den Mauern von Damaskus ein Feuer anzünden, daß es die Paläste Benhadads verzehren soll.²⁸ Wider Kedar und die Königreiche Hazors, welche Nebukadnezar, der König zu Babel, schlug. So spricht der HERR: Wohlauf,

Jeremiah 49

zieht herauf gegen Kedar und verstört die gegen Morgen wohnen!²⁹ Man wird ihnen ihre Hütten und Herden nehmen; ihr Gezelt, alle Geräte und Kamele werden sie wegführen; und man wird über sie rufen: Schrecken um und um!³⁰ Fliehet, hebt euch eilends davon, verkriechet euch tief, ihr Einwohner in Hazor! spricht der HERR; denn Nebukadnezar, der König zu Babel, hat etwas im Sinn wider euch und meint euch.³¹ Wohlauf, ziehet herauf wider ein Volk, das genug hat und sicher wohnt, spricht der HERR; sie haben weder Tür noch Riegel und wohnen allein.³² Ihre Kamele sollen geraubt und die Menge ihres Viehs genommen werden; und ich will sie zerstreuen in alle Winde, alle, die das Haar rundherum abschneiden; und von allen Orten her will ich ihr Unglück über sie kommen lassen, spricht der HERR,³³ daß Hazor soll eine Wohnung der Schakale und eine ewige Wüste werden, daß niemand daselbst wohne und kein Mensch darin hause.³⁴ Dies ist das Wort des HERRN, welches geschah zu Jeremia, dem Propheten, wider Elam im Anfang des Königreichs Zedekias, des Königs in Juda, und sprach:³⁵ So spricht der HERR Zebaoth: Siehe, ich will den Bogen Elams zerbrechen, ihre vornehmste Gewalt,³⁶ und will die vier Winde aus den vier Enden des Himmels über sie kommen lassen und will sie in alle diese Winde zerstreuen, daß kein Volk sein soll, dahin nicht Vertriebene aus Elam kommen werden.³⁷ Und ich will Elam verzagt machen vor ihren Feinden und denen, die ihnen nach ihrem Leben stehen, und Unglück über sie kommen lassen mit meinem grimmigen Zorn,

Jeremiah 49

spricht der HERR; und will das Schwert hinter ihnen her schicken, bis es sie aufreibe.³⁸ Meinen Stuhl will ich in Elam aufrichten und will beide, den König und die Fürsten, daselbst umbringen, spricht der HERR.³⁹ Aber in der letzten Zeit will ich das Gefängnis Elams wieder wenden, spricht der HERR.